

Δικηγορικές εκλογές 2008: Όχι στον συνδικαλισμό της διαχείρισης - Ναι στη δικηγορία των δικαιωμάτων και του αγώνα

Στις συνήθειες συνθήκες κενού προγραμματικού συνδικαλιστικού λόγου, με πληθωρισμό υποψηφιοτήτων και φιλοδοξιών και στη σκιά της DVDλογίας διεξάγονται οι φετινές εκλογές του Δ.Σ.Α. Και θα ήταν ανώδυνο να μείνει κανείς στη γλαφυρή πλευρά των πραγμάτων εάν η βραδυφλεγής βόμβα του ασφαλιστικού δεν βρισκόταν όσο ποτέ άλλοτε πιο κοντά στην έκρηξη.

Σήμερα οι δικηγόροι ασφαλισμένοι μετά την 1/1/1993 (αυτοί που δουλεύουν με προοπτική την «πλήρη» σύνταξη των 450 ευρώ μετά από 37, ίσως και 39, χρόνια δικηγορίας) αγγίζουν το 50% του σώματος. Το 30% των δικηγόρων Αθηνών αδυνατούν σε μόνιμη η βάση να πληρώνουν τις εισφορές στο Τ.Ν. και βρίσκονται συνεχώς σε ρύθμιση, ενώ 2.000 δικηγόροι Αθηνών δεν παραδίδουν ασφαλιστικό βιβλιάριο κάθε χρόνο.

Η μακρόχρονη συνδικαλιστική αδράνεια του Δ.Σ.Α. μετά τις μεγάλες κινητοποιήσεις του 1992 - 1993, των οποίων οι κατακτήσεις δεν έμελλε φυσικά να είναι παντοτινές, για συγκρότηση και διεκδίκηση προγραμματικού λόγου για το ασφαλιστικό συναντιέται σήμερα με την ενοποίηση των ταμείων, πού η κυβέρνηση έχει επιλέξει ως πρώτο βήμα της «ασφαλιστικής μεταρρύθμισης». Ενοποίηση, δηλαδή κατάργηση της οικονομικής αυτοτέλειας, σοβαρό περιορισμό της αυτοδιοίκησης και άμεση αφαίρεση αποθεματικών σήμερα, μόνιμη απειλή για τους «κοινωνικούς πόρους» και τη διαχείριση των οικονομικών αύριο.

Κατά τα λοιπά, η κατάθεση των υποψηφιοτήτων στις 31/1/2008, παρά το έντονο παρασκήνιο που και αυτή τη φορά προηγήθηκε δεν επεφύλαξε τελικά κάποια έκπληξη.

Πληθωρισμός υποψηφιοτήτων και πάλι καθώς 11 πλήρεις συνδυασμοί και 2 συνδυασμοί χωρίς υποψήφιο πρόεδρο διεκδικούν ψήφο στις εκλογές του Δ.Σ.Α, οι οποίες θα γίνουν την τελευταία Κυριακή του Φεβρουαρίου (σύμφωνα με τον κώδικα περί δικηγόρων), δηλαδή στις 24/2/2008 καθώς και την επόμενη εργάσιμη ημέρα Δευτέρα 25/2/2008.

Ο σημερινός πρόεδρος κ. Δημήτρης Παξινός, προβάλλει ως φαβορί για να επανεκλεγεί, αφού η όποια δυσαρέσκεια του σώματος δεν φαίνεται να καρπώνεται από οποιονδήποτε επίδοξο αντίπαλό του. Η σιωπηρή αλλά σαφής «χρισμοδότηση» που εκδηλώθηκε έντονα από τη Ν.Δ. πριν λίγους μήνες προς τον κ. Μιχάλη Ζαφειρόπουλο, με προφανή σκοπό την στήριξη ενός περισσότερο κομματικού υποψήφιου, σε σχέση με τον απείθαρχο Παξινό, είχε ως αποτέλεσμα να απελευθερώσει τον δεύτερο και να εγκλωβίσει τον πρώτο στο κομματικό ακροατήριο. Ωστόσο η χρισμοδότηση ανακόπηκε σταδιακά, καθώς οι προβλέψεις για το αποτέλεσμα αποτρέπουν τις ταυτίσεις. Το πάθημα του 2002 δεν έχει ξεχαστεί. Αψευδής μάρτυρας η στάση των συμβούλων της παράταξης Παξινού, εκ των οποίων δύο μόνο αποσκήρτησαν στον Μ. Ζαφειρόπουλο. Η εμμονή του τελευταίου στην διεκδίκηση της προεδρίας (στην οποία φέρεται να είχε συμφωνήσει με τον Δ. Παξινό το 2005 εν όψει της πρόθεσης του τελευταίου να μη θέσει ξανά υποψηφιότητα) μοιάζει περισσότερο κατοχύρωση της θέσης για το 2011, παρά αντιπαλότητα στον σημερινό πρόεδρο.

Οι υποψηφιότητες του δεξιού χώρου ολοκληρώνονται με αυτήν του κ. Τσούγκου, ενώ οι δικηγόροι του ΛΑ.Ο.Σ. δεν συγκρότησαν συνδυασμό, καθώς και του εκ νέου υποψηφιού κ. Δ. Χατζημιχάλη.

Στην αντίπερα όχθη, η «Αλληλεγγύη Δικηγόρων» διερεύνησε την υποψηφιότητα προσώπου ευρύτερης αποδοχής με σκοπό τη νεκρανάσταση του λεγόμενου «δημοκρατικού χώρου» χωρίς επιτυχία, και μετά από αυτό αποφάσισε τη στήριξη του Δημήτρη Βερβεσσού που αναδείχθηκε και πάλι επίσημος υποψήφιος πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτή τη φορά με περισσότερες φιλοδοξίες, αλλά και περισσότερους μπελάδες, αφού εκτός από τους συνήθεις αντάρτες κ.κ. Χ. Αναλυτή και Π. Γαλετσέλη βλέπει και τον φιλόδοξο κ. Νικόλα Κανελλόπουλο να μετριάξει την κυριαρχία του στον πασοκικό χώρο.

Χωρίς αλλαγές, αλλά και χωρίς την ευρύτητα του πολιτικού φάσματος στον οποίο αναφέρεται μετέχει και ο κ. Θόδωρος Σχινάς, αφού ο όποιος ριζοσπαστισμός εκφράζεται από τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. έχει από παλιά εκπαραθυρωθεί από τον χώρο της παράταξης Ρουπακιώτη, του οποίου ο Θ. Σχινάς είναι διάδοχος.

Όλοι αυτοί επιθυμούν όχι να αντιπολιτευθούν, αλλά να διαχειρισθούν την ίδια πολιτική που μαζί με τον κ. Παξινό όλη την τριετία στήριξαν, με ελάχιστες και δευτερεύουσες παραλλαγές. Χωρίς όραμα, χωρίς προοπτική, χωρίς άποψη για τα μεγάλα ζητήματα της δικηγορίας. Η απουσία τους από τα μεγάλα ζητήματα της δικηγορίας (επέλαση ενάντια στα δικαιώματα, ασφαλιστικό, καθημερινά προβλήματα, κόστος δικηγορίας, δικηγόροι - συνεργάτες, κώδικας δικηγόρων) αλλά και η απουσία προγραμματικών διαφορών μεταξύ τους έχει φανεί όλη την τριετία που πέρασε και δεν διασκεδάζεται ούτε από πυροτεχνήματα, ούτε από αυτοσχεδιασμούς και προσωπικές αντιπαραθέσεις.

Το Κ.Κ.Ε. υποστηρίζει ξανά ως υποψήφιο πρόεδρο τον Μανώλη Κοκκινάκη, ενώ οι «Δικηγόροι σε κίνηση» συμμετέχουν, όπως και εμείς, με συνδυασμό χωρίς υποψήφιο πρόεδρο.

Όμως οι εκλογές από μόνες τους δεν είναι σε θέση να λύσουν τα προβλήματα. Την επόμενη ημέρα, όταν την πλημμυρίδα των υποψηφιοτήτων και του ψηφοθηρικού βομβαρδισμού διαδεχθεί η άμωπις της παθητικοποίησης και της ανάθεσης, και μάλιστα με τους ίδιους συσχετισμούς δυνάμεων στο Δ.Σ του Δ.Σ.Α, η δικηγορία θα βρίσκεται όπως και πριν αντιμετώπη:

- Με την πολλαπλά επιχειρούμενη θεσμική και κοινωνική της απαξίωση, άμεσα ως αποτέλεσμα της έντασης του κρατικού και δικαστικού αυταρχισμού και έμμεσα ως αποτέλεσμα της καθημερινού περιορισμού των δικαιωμάτων και ελευθεριών τις οποίες έχουμε ταχθεί να υπερασπιζόμαστε, καθώς και την καλλιεργούμενη εικόνα του δικηγόρου ως αναγκαίου κακού σε δίκες και συναλλαγές.

- Με τη συνεχή εκτόξευση του κόστους της μαχόμενης δικηγορίας και των ασφαλιστικών εισφορών, τον κίνδυνο συρρίκνωσης των παροχών κοινωνικής ασφάλισης και τον εξανεμισμό του μερίσματος.

- Με την καθημερινή της εξόντωση, τις ατελείωτες μετακινήσεις στα απανταχού πλέον των Αθηνών δικαστήρια και υποθηκοφυλακεία, την εντατικοποίηση των ρυθμών εργασίας που εξαντλούν πιά τα χρονικά όρια της ημέρας.

- Με την άθλια προοπτική της σύνταξης των 450 ευρώ μετά από 37 χρόνια και την μετριότητα των ασφαλιστικών παροχών την ώρα που οι ετήσιες εισφορές των μαχόμενων δικηγόρων στα ταμεία

περνούν τα 3.000 ευρώ.

- Και με τη συνδικαλιστική της εγκατάλειψη, καθώς ο καθένας μας βιώνει μόνος αυτήν την πραγματικότητα. Και δυστυχώς είναι πράγματι μόνος και ανυπεράσπιστος απέναντί της.

Τα προβλήματα αυτά είναι εκείνα που τοποθετούν τις πραγματικές διαχωριστικές γραμμές και στις εκλογές και όχι οι κομματικές (ή και παραγοντίστικες) αναμετρήσεις των υποψηφίων προέδρων. Δεν αναμετράται ο κ. Βερβεσσός με τον κ. Παξινό, τον κ. Σχινά, τον κ. Γαλετσέλη ή οποιονδήποτε άλλον. Αναμετράται από τη μία μεριά η συνολική αντίληψη και πρακτική για τη δικηγορία και την κοινωνία, την οποία όλες οι μεγάλες παρατάξεις του Δ.Σ.Α. από κοινού υπηρετούν.

Όραμά τους μία δικηγορία ελίτ, ακριβοπληρωμένη και με χρονόμετρα. Μία δικηγορία απρόσωπη, ανταγωνιστική, συντεχνιακή, «γιάπικη», «τηλεοπτική», υποταγμένη, στις δυνάμεις της αγοράς και στην κρατική και ιδιωτική αυθαιρεσία. Και παράλληλα μια δικηγορία της υποκρισίας, της μαύρης εκμετάλλευσης ασκουμένων και εμμίσθων συνεργατών, της συγκάλυψης των κοινωνικών διαφορών στους κόλπους της.

Όμως η τριετία που πέρασε δεν ανέδειξε μόνο τη ζοφερή πλευρά της δικηγορίας. Ανέδειξε ένα διακριτό και πολύμορφο ρεύμα μαχητικής αγωνιστικής δικηγορίας που αντιστάθηκε στην επέλαση της νομοθετικής, δικαστικής και αστυνομικής αυθαιρεσίας ενάντια στα δικαιώματα των πολιτών, αναζήτησε μορφές συνδικαλιστικής έκφρασης των δικηγόρων συνεργατών, νέων και ασκουμένων, συμμετείχε στις ευρύτερες κινητοποιήσεις της περιόδου για το Ταμείο Νομικών και απέδειξε τελικά στο σώμα ότι οι μόνοι χαμένοι αγώνες είναι αυτοί που δεν έγιναν.

Όραμα δικό μας το «κρυμμένο» πρόσωπο της δικηγορίας που αγωνίζεται να αναδείξει την υπόστασή του. Η δικηγορία εκείνων που δεν είναι και δεν θέλουν να γίνουν «μεγαλοδικηγόροι», η δικηγορία των δικαιωμάτων, της κοινωνικής αλληλεγγύης, της συλλογικής αντιμετώπισης, της αντίστασης και της ριζοσπαστικής συνδικαλιστικής αντίληψης και πρακτικής, της συνεργατικής προοπτικής, που αγωνίζεται και αγωνιά να αποκτήσει υπόσταση. Να γίνει πλειοψηφικό, καθώς αποτελεί τη συντριπτική πλειοψηφία του χώρου. Να χρωματίσει με τους δικούς του όρους το συνδικαλιστικό παιχνίδι. Να αποδεσμευθεί από όσους μιλούν εικονικά στο όνομά του. Να αναδείξει τη δική του πραγματική εκπροσώπηση. □ □ □ □ □

Οι δικηγόροι οφείλουν να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων και να αντιμετωπίσουν την στάση τους στις εκλογές με κριτήρια όχι τις γνωριμίες ή κάποιες προσδοκίες εξυπηρητήσεων, αλλά τις απόψεις και κυρίως την ιστορία, τη στάση και την πρακτική κάθε παράταξης πριν τις εκλογές, στον ορίζοντα της επόμενης τριετίας. Οφείλουν να στηρίξουν εκείνες τις παρατάξεις (μακριά από εμάς η λογική της μονολιθικότητας) που μπορούν και θέλουν να αναδείξουν αυτό το πρόσωπο.

Με την πεποίθηση ότι η ιστορία μας έχει καταδείξει □ ότι δεν εξαντλούμε τις παρεμβάσεις μας στις προεκλογικές περιόδους και ότι στο μέτρο των δυνάμεών μας βρεθήκαμε πάντοτε κοντά στα προβλήματα και συμβάλαμε με τις απόψεις, τις προτάσεις και τις πράξεις μας, συμμετέχουμε και σε αυτές τις εκλογές. Χωρίς υποψήφιο πρόεδρο για να εκφράσουμε και πάλι την αντίθεσή μας στον προεδροκεντρικό συνδικαλισμό. Ψηφίζουμε λευκό στην κάλπη του προέδρου.